ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Phil 1:1

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· 2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ίησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάση τῆ μνεία ὑμῶν, 4 πάντοτε ἐν πάση δεήσει μου ύπες πάντων ύμῶν μετὰ χαςᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, 5 ἐπὶ τῆ κοινωνία ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, 6 πεποιθώς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν έπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Xριστοῦ Ἰησοῦ \cdot 7 κα \Im ώς ἐστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῆ καρδία ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῆ ἀπολογία καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. 8 μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ύμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. 9 καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύη ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάση αἰσθήσει, 10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ήτε είλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ήμέραν Χριστοῦ, 11 πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ίησοῦ Χοιστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ. 12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μαλλον είς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου έλήλυθεν, 13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς έν Xριστ $ilde{\omega}$ γενέσθαι εν όλφ τῷ πραιτωρίφ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, 14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίφ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· 16 οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι είς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι, 17 οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἁγνῶς, οιόμενοι θλιψιν έγείσειν τοις δεσμοις μου. 18 τί γάς; πλην ότι παντί τρόπω, είτε προφάσει είτε άληθεία, Xριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτ ω χαίρ ω · άλλὰ καὶ χαρήσομαι, 19 οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται είς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, 20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάση παρρησία ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. 21 ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Xριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. 22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου \cdot καὶ τί αίοήσομαι οὐ γνωρίζω. 23 συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Xριστ $ilde{\psi}$ εἶναι, πολλ $ilde{\psi}$ [γ άρ] μ $ilde{a}$ λλον κρεῖσσον \cdot 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν [ἐν] τ $ilde{\eta}$ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ύμᾶς. 25 καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, 26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. 27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε έλθὼν καὶ ίδων ύμᾶς εἴτε ἀπων ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾳ ψυχῆ συναθλοῦντες τῆ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ΄ ένδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ \cdot 29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον είδετε εν εμοί και νῦν ἀκούετε εν εμοί.

Phil 2:1

E'' τις οὖν παράκλησις ἐν Xριστῷ, ε'' τι παραμύSιον ἀγάπης, ε'' τις κοινωνία πνεύματος, ε'' τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιομοί, 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην έχοντες, σύμψυχοι, τὸ τὸ φρονοῦντες, 3 μηδεν κατ' έριθείαν μηδε κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῆ ταπεινοφοροσύνη άλλήλους ήγούμενοι ύπερέχοντας έαυτῶν, 4 μὴ τὰ έαυτῶν ἕκαστος σκοποῦντες, άλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι. 5 τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν δ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 6 δς ἐν μορφῆ θεοῦ ύπάρχων ούχ άρπαγμον ήγήσατο το είναι ίσα θεῷ, 7 άλλὰ έαυτον ἐκένωσεν μορφήν δούλου λαβών, ἐν όμοιώματι άνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εύρεθεὶς ώς ἄνθρωπος 8 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ύπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, 10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα έξομολογήσεται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. 12 "Ωστε, ἀγαπητοί μου, καθώς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῆ παρουσία μου μόνον άλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· 13 θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. 14 πάντα ποιείτε χωρίς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἶς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμφ, 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν έκοπίασα. 17 άλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῆ θυσία καὶ λειτουργία τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίοω πᾶσιν ὑμῖν· 18 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίοετε καὶ συγχαίοετέ μοι. 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίφ Ίησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ύμῖν, ἵνα κάγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ πεοὶ ὑμῶν. 20 οἰδένα γὰο ἔχω ισόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει, 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Xριστοῦ. 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ώς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἀν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· 24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίω ότι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25 Αναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν άδελφὸν καὶ συνεργον καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργον τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ύμᾶς, 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. 27 καὶ γὰρ ήσθένησεν παραπλήσιον θανάτω· άλλὰ ὁ θεὸς ήλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον άλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μη λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. 28 σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κάγὼ άλυπότερος ὧ. 29 προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίφ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους έχετε, 30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον Xριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν, παραβολευσάμενος τ $ilde{\eta}$ ψυχ $ilde{\eta}$ ἵνα άναπληρώση το ύμῶν ύστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Phil 3:1

Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίφετε ἐν κυφίῳ. τὰ αὐτὰ γφάφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηφόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐφγάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. 3 ἡμεῖς γάφ ἐσμεν ἡ πεφιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατφεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαφκὶ πεποιθότες, 4 καίπεφ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαφκί. εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαφκί, ἐγὼ

μᾶλλον 5 περιτομῆ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμείν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμφ γενόμενος ἄμεμπτος. 7 [άλλὰ] ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. 8 άλλὰ μενοῦνγε καὶ ήγουμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα έζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω 9 καὶ εύρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην την έκ νόμου άλλα την δια πίστεως Χριστοῦ, την έκ θεοῦ δικαιοσύνην έπὶ τῆ πίστει, 10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, 11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ῷ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]. 13 ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἕν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω έπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, 14 κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· 16 πλὴν εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. 17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, άδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. 18 πολλοί γὰς πεςιπατοῦσιν ούς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθςοὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, 19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῆ αἰσχύνη αὐτῶν, οί τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. 20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὑ καὶ σωτῆρα άπεκδεχόμεθα κύριον Ίησοῦν Χριστόν, 21 δς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμοςφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέςγειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὑτῷ τὰ πάντα.

Phil 4:1

"Ωστε, άδελφοί μου άγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίω, ἀγαπητοί. 2 Εὐοδίαν παρακαλ $ilde{\omega}$ καὶ Σ υντύχην παρακαλ $ilde{\omega}$ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρί ω . 3 ναὶ ἐρ ω τ $ilde{\omega}$ καὶ σέ, γνήσιε σύζυγε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλφ ζωῆς. 4 Χαίρετε ἐν κυρίφ πάντοτε· πάλιν έρῶ, χαίρετε. 5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ κύριος ἐγγύς. 6 μηδεν μεριμνᾶτε, άλλ' έν παντί τῆ προσευχῆ καὶ τῆ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν. 7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ύμῶν καὶ τὰ νοήματα ύμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα άγνά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, εἴ τις άρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· 9 ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ είδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10 Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίφ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ῷ καὶ ἐφρονεῖτε ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἶς είμι αὐτάρχης είναι. 12 οίδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οίδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. 14 πλήν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῆ θλίψει. 15 Οίδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι έν άρχῆ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε. 17 οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. 19 ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 20 τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. 21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.